

Irańskie kontruderzenie z morza

#Marynarka wojenna #Przemysł zbrojeniowy #Strategia i polityka 26 lutego 2008

Odpowiedzią Iranu na amerykańskie plany uderzenia z morza na obiekty związane z atomowymi planami Republiki Islamskiej - sprzed kilku miesięcy - był między innymi pomysł wykorzystania do walki z US Navy dziesiątków małych kutrów, zbudowanych z wykorzystaniem technologii stealth, uzbrojonych w najnowsze morskie pociski rakietowe Teheranu - Tondar.

Gotowe do akcji dawne irańskie kutry torpedowe stealth, po przemianie, uzbrojone w ni

Zdjęcia, które niedawno dotarły z irańskich stoczni wszystko to potwierdzają.

Rozpoczęła się masowa modernizacja małych jednostek o długości 21,5 m, szerokości 5,77 m i wysokości kadłuba 2,10 m (a więc niezwykle trudnych do wykrycia i trafienia), skonstruowanych z płaszczyzn odbijających fale elektromagnetyczne, które pierwotnie były kutrami torpedowymi. Technologię budowy mikro-okrętów stealth Irańczycy pozyskali od Północnych Koreańczyków, już teraz tworzących większe prototypowe korwety rakietowe z wykorzystaniem zjawiska odbijania fal w różnych kierunkach, dla ich kamuflażu.

Irańskie zdjęcie dokumentujące zamierzenia obronne Republiki Islamskiej: wyższej rangi

Pierwotne koreańskie kutry torpedowe w służbie floty Republiki Islamskiej napędzane są trzema 1200-konnymi turbodieslami, rozpędzającymi je do szybkości maksymalnej ponad 50 węzłów. Specjaliści oceniają ich zasięg na około 450 mil. Załoga jednostek torpedowych liczyła 6 marynarzy. Podstawowe uzbrojenie irańskich kutrów tworzyły dwie standardowe wyrzutnie torped kalibru 533 mm, dostosowane jednak podobno także do wyrzucania rosyjskich superkawitacyjnych rakietowych Szkwałów, atakujących z fenomenalną prędkością podwodną 100 m/s, ale wyłącznie po prostej i na dystansie do 8 km.

Gotowe już mini-okrety rakietowe stealth floty irańskiej, z widocznymi wyrzutniami poci

W obliczu zagrożenia atakami US Navy, Irańczycy postanowili stworzyć poważne zagrożenie dla floty amerykańskiej w postaci przemiany dziesiątków tych jednostek w trudne do trafienia ruchome wyrzutnie bardzo niebezpiecznych pocisków morskich Tondar. Jest to perska nazwa produkowanego w Iranie, na podstawie chińskiej licencji, wypróbowanego już w walce pocisku Ying-Ji - 8, znanego także pod eksportowym oznaczeniem C-802. W lipcu 2006, podczas inwazji izraelskiej na Liban, dwa takie pociski (przemyczone z Iranu) odpalone z wyrzutni lądowej przez ludzi Hezbollahu (najprawdopodobniej byli to jednak dobrze wyszkoleni żołnierze irańskich baterii brzegowych), omal nie zatopiły jedną z najnowocześniejszych na świecie korwet

rakietowych - izraelskiego Hanita. Irańczycy kupili od Chińczyków od 50 do 70 pocisków C-801 i C-802, ustawiając je w bateriach brzegowych strzegących ruchu w Cieśninie Ormuz, strategicznie ważnej dla przepływu ropy naftowej z Zatoki Perskiej. Killkadziesiąt pocisków znalazło się także okrętach patrolowych floty irańskiej. Pomysł połączenia najmniejszych, superszybkich kutrów stealth, z lokalnie produkowaną odmianą C-802, jest jednak zupełnie nowy.

Schemat przemiany kutrów torpedowych w narzędzie odstraszenia Republiki Islamskiej

Nawet amerykańscy analitycy morscy uważają, że najnowsze warianty C-802 są jednymi z najbardziej skutecznych na świecie w swojej klasie. Starsze odmiany z silnikami rakietowymi miały zasięg ponad 40 km, najnowsze, z mikroturbinowymi, uzyskują 120 km.

Wiadomo, że od 2000 Iran, wytwarzający je na podstawie licencji chińskiej jako Tondar, prowadzi wspólne z Koreą Północną prace nad ulepszeniem ich celności. Trudno oszacować, ile nowych super Tondar zostało już wyprodukowanych.

Start pocisku Ying Ji 8 z kontenera-wyrzutni / Zdjęcie: sino.defense.com

Tondar, jak C-802, musi zostać wstępnie naprowadzony na cel za pomocą pokładowego radaru o zasięgu ponad 100 km, zainstalowanego na okręcie lub łodzi. Po wskazaniu obiektu ataku i przesłaniu jego danych do pocisku, następuje jego start. Tondar wznosi się na wysokość 50 m, a następnie schodzi do 5 m nad fale. Na tym pułapie z prędkością 0,9 Ma prowadzi go autopilot. W końcowej fazie lotu do akcji wchodzi pokładowy radiolokator rakiety. Głowica zawiera 165 kg materiału wybuchowego. Starsze warianty C-802 miały masę 815 kg, nowsze - od sto mniej. Amerykanie oceniają prawdopodobieństwo trafienia oryginalnym chińskim C-802 na aż 98%!

Wiadomo także, że masa dwóch kontenerów-wyrzutni startowych z Tondarami, ulokowanych na kuterach stealth nie przekracza 2 t.

Najbardziej zaskakujące dla US Navy i floty izraelskiej jest to, że na początku 2008 w jednym z syryjskich portów wojennych zaobserwowano co najmniej trzy irańskiej proveniencji kutry torpedowe stealth. Czy sygnalizuje to także, że wzorem floty irańskiej zostaną one przebrojone w rakiety Tonder?

Gotowe do akcji dawne irańskie kutry torpedowe stealth, po przemianie, uzbrojone w niebezpieczne pociski morskie Tonder / Zdjęcie: MEHR

Zdjęcia, które niedawno dotarły z irańskich stoczni wszystko to potwierdzają. Rozpoczęła się masowa modernizacja małych jednostek o długości 21,5 m, szerokości 5,77 m i wysokości kadłuba 2,10 m (a więc niezwykle trudnych do wykrycia i trafienia), skonstruowanych z płaszczyzn odbijających fale elektromagnetyczne, które pierwotnie były kutrami torpedowymi. Technologię budowy mikro-okrętów stealth Irańczycy pozyskali od Północnych Koreańczyków, już teraz tworzących większe prototypowe korwety rakietowe z wykorzystaniem zjawiska odbijania fal w różnych kierunkach, dla ich kamuflażu.

Irańskie zdjęcie, dokumentujące zamierzenia obronne Republiki Islamskiej: wyższej rangi dowódcy floty i armii wizytują jedną ze stoczni, przemieniającą kutry torpedowe w rakietowe jednostki stealth / Zdjęcie: MEHR

Pierwotne koreańskie kutry torpedowe w służbie floty Republiki Islamskiej napędzane są trzema 1200-konnymi turbodieslami, rozpędzającymi je do szybkości maksymalnej ponad 50 węzłów. Specjaliści oceniają ich zasięg na około 450 mil. Załoga jednostek torpedowych liczyła 6 marynarzy. Podstawowe uzbrojenie irańskich kutrów tworzyły dwie standardowe wyrzutnie torped kalibru 533 mm, dostosowane jednak podobno także do wyrzucania rosyjskich superkawitacyjnych rakietowych Szkwałów, atakujących z fenomenalną prędkością podwodną 100 m/s, ale wyłącznie po prostej i na dystansie do 8 km.

Gotowe już mini-okręty rakietowe stealth floty irańskiej, z widocznymi wyrzutniami pocisków Tonder, czekają na końcową sesję malowania / Zdjęcie: MEHR

W obliczu zagrożenia atakami US Navy, Irańczycy postanowili stworzyć poważne zagrożenie dla floty amerykańskiej w postaci przemiany dziesiątków tych jednostek w trudne do trafienia ruchome wyrzutnie bardzo niebezpiecznych pocisków morskich Tondar. Jest to perska nazwa produkowanego w Iranie, na podstawie chińskiej licencji, wypróbowanego już w walce pocisku Ying-Ji - 8, znanego także pod eksportowym oznaczeniem C-802. W lipcu 2006, podczas inwazji izraelskiej na Liban, dwa takie pociski (przemycone z Iranu) odpalone z wyrzutni lądowej przez ludzi Hezbollahu (najprawdopodobniej byli to jednak dobrze wyszkoleni żołnierze irańskich baterii brzegowych), omal nie zatopiły jedną z najnowocześniejszych na świecie korwet rakietowych - izraelskiego Hanita. Irańczycy kupili od Chińczyków od 50 do 70 pocisków C-801 i C-802, ustawiając je w bateriach brzegowych strzegących ruchu w Cieśninie Ormuz, strategicznie ważnej dla przepływu ropy naftowej z Zatoki Perskiej. Kilkadziesiąt pocisków znalazło się także okrętach patrolowych floty irańskiej. Pomysł połączenia najmniejszych, superszybkich kutrów stealth, z lokalnie produkowaną odmianą C-802, jest jednak zupełnie nowy.

Schemat przemiany kutrów torpedowych w narzędzie odstraszania Republiki Islamskiej - miniaturowe pływające wyrzutnie rakiet przeciwokrętowych / Rysunek: via Jarosław Malinowski - Okręty Wojenne

Nawet amerykańscy analitycy morscy uważają, że najnowsze warianty C-802 są jednymi z najbardziej skutecznych na świecie w swojej klasie. Starsze odmiany z silnikami rakietowymi miały zasięg ponad 40 km, najnowsze, z mikroturbinowymi, uzyskują 120 km.

Wiadomo, że od 2000 Iran, wytwarzający je na podstawie licencji chińskiej jako Tondar, prowadzi wspólne z Koreą Północną prace nad ulepszeniem ich celności. Trudno oszacować, ile nowych super Tondar zostało już wyprodukowanych.

Start pocisku Ying-Ji-8 z kontenera-wyrzutni / Zdjęcie: sino.defense.com

Tondar, jak C-802, musi zostać wstępnie naprowadzony na cel za pomocą pokładowego radaru o zasięgu ponad 100 km, zainstalowanego na okręcie lub łodzi. Po wskazaniu obiektu ataku i przesłaniu jego danych do pocisku, następuje jego start. Tondar wznosi się na wysokość 50 m, a następnie schodzi do 5 m nad fale. Na tym pułapie z prędkością 0,9 Ma prowadzi go autopilot. W końcowej fazie lotu do akcji wchodzi pokładowy radiolokator rakiety. Głowica zawiera 165 kg materiału

wybuchowego. Starsze warianty C-802 miały masę 815 kg, nowsze - od sto mniej. Amerykanie oceniają prawdopodobieństwo trafienia oryginalnym chińskim C-802 na aż 98%!

Wiadomo także, że masa dwóch kontenerów-wyrzutni startowych z Tondarami, ulokowanych na kutrach stealth nie przekracza 2 t.

Najbardziej zaskakujące dla US Navy i floty izraelskiej jest to, że na początku 2008 w jednym z syryjskich portów wojennych zaobserwowano co najmniej trzy irańskiej proveniencji kutry torpedowe stealth. Czy sygnalizuje to także, że wzorem floty irańskiej zostaną one przebrojone w rakiety Tonder?

© Wszelkie prawa zastrzeżone, 2007-2026 Altair Agencja Lotnicza Sp. z o. o